

Տ. ԳԱՐԻԲԵԼ ԱԲԵՂԱ ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(22 մայիսի 2005 թ.)

«Տաալրք քո կեցուցին զքեզ»:

(Ղուկ. ԺԸ 42)

«Յանուն Հօր և Որդոյ և Հոգոյն Սրբոյ. ամեն»:

Սիրելի բարեպաշտ ժողովուրդ.

Այսպես է դիմում Հիսուս Իրեն մոլեցող մարդուն որպես անմնացորդ նվիրման պարգև: Այս խոսքերն առաջին հայացքից թեն անհարական ուղղվածություն են կրում, սակայն համայն մարդկությանն են ուղղված: Մարդու նորոգումն իրականացվում է Աստծո հետ հաշտությամբ, որ կատարվում է Աստծո Միածին Որդու փրկարար հարությամբ, այլ խոսքով՝ մարդու փրկությունն իրագործվում է մեր Տիրոջ՝ Հիսուս Քրիստոսի նկատմամբ ունեցած հարաբերությունով, անհուն հավատով և սիրով:

Աստված միայն մարդասեր, մարդ միայն աստվածասեր, Աստված մարդուն է և մարդն Աստծուն է. «Վասն մարդոյ Աստուած մարդացեալ, և վասն Աստուծոյ՝ մարդ աստուածացեալ»: Այս խոսքերը ցույց են տալիս հավատով ապրելու և գործելու քրիստոնեական ճանապարհը, որովհետև հավատքով է սկսում քրիստոնեական ճանապարհը: Հավատքով սկզբնավորվում է ոչ միայն հոգևոր կյանքը, այլև հավատքով է պայմանավորված հոգևոր կյանքի ողջ ուղին, նրա բարձրացումն ու զարգացումը:

Հավատքը մեր Տիրոջ՝ Հիսուս Քրիստոսի Ավետարանի վրա հիմնվում է ներքին վարահությամբ դեպի Տիրոջ ճշմարտությունը: Հավատքով անհապառաժում է տալիս Ս. Հոգու բնականության և երկնքի թագավորության բնակիչ: Հավատքով անհապառաժում է Աստծո ներկայության երջանկությունը, երջանկություն, որ կոչված է վերականգնելու մարդու նախկին վիճակը և հաստատելու Աստծո փառքը:

Հավատքը կյանքի գոյարևման նախապայմանն է, հավատով է, որ հավատացյալը միանում է Քրիստոսին, մասնակից դառնում Նրա կյանքին՝ հաղորդակից դառնալով Աստծո ճշմարտությունը ճանաչելու ուղին: Արդարև, հավատքի ճանաչողությունն է փրկության գիտակցություն շնորհում հավատացյալին, որի վառ ապացույցն են Տերունական խոսքերը՝ «Հավատք քո կեցուցին զքեզ»: Հավատք, որ մարդուն մղում է գրեթե կորածը՝ Աստծուն վաշելելու մշտական երջանկությունը և կատարելությունը Քրիստոսի այն պարվիրանի, որ «Արդ, դուք կատարյալ եղեք, ինչպես որ ձեր երկնավոր Հայրն է կատարյալ» (Մտք. Ե 48):

Հաստատվում հավատքով է հոգին ձգվում գերագույն բաղձանքի՝ ցանկանում հարաբերվորեն մնալ իր Արարչի հետ միավորված և միացած: Հավատքի մասին բազում վկայություններ կան Հին Կտակարանում: Նահապետների և մարգարեների համար հավատքը դարձավ երանական վիճակին հասնելու ճանապարհ, իսկ Նոր Կտակարանում այն դարձավ փրկություն՝ կորածը վերագրելու շնորհ: Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի կողմից կատարված

հրաշագործ բժշկությունները գուցողովում են հավաքով: Իր աստվածային սրբաբար և ներգործության համար Հիսուս մարդուց պահանջում է փոխադարձ հավաք, որի միջոցով մարդ մասնակից է դառնում աստվածային գործերին, որ անճառելի են և վեր մարից ու իմացումից, միայն հավաքով են հասկանալի և իմանալի: Հավաքը դեպի երկնքի արքայություն տանող նախապայմանն է, որի միջոցով են ձեռք բերվում հոգևոր բարիքներ, հավաքի միջոցով է փրկվում մարդու ներքին վերափոխման հրաշքը, հրաշք, որ մեր մեջ սերմանում է երկնային սերմ՝ հոգևոր պրոֆաներման համար:

Մակայն եկեք՝ պարզենք, թե ի՞նչ է և ինչպե՞ս կարելի է այն ձեռք բերել: Ըստ Եկեղեցու հայրերի՝ հոգևորի հետ հաղորդակցություն հաստատելը մարդկային հոգու որոշակի կարողություն և օժտվածություն է, որը գործում է աստվածային շնորհի լուսավորության պայմաններում: Մարմնավոր փեսողությունը գործում է Աստծո շնորհական լույսի հետ միավորվելով: Մարդկային հոգու՝ Աստծո հետ հաղորդակցության մեջ մտնելու այս շնորհական կարողությունը կոչվում է հավաք, որն այն մեծ լույսն է, որ շողում է մեր սրտում՝ լուսավորելով մեր կյանքի ճանապարհը: Հավաքը շնորհ է մարդու էության մեջ դրված, որն ուղեկցում է դեպի աստվածաճառագողություն:

Հավաքի առարկան մեկ և միակ Աստված Ինքն է, այն Աստծո հետ անձնական փոխհարաբերություն հաստատելու ճանապարհն է, որ հաստատվել է Հիսուս Քրիստոսի փրկագործությամբ և դարձել մարդկային բնության սեփականությունը: Փաստորեն հավաքը մեզ հաստատում է այն իրողությունների մեջ, որ հույս ունենք ապագայում սրանալու և ապացուցելու այն գործողությունները, որոնց կարարյալ փեսությունը լինելու է գալիքում: Մարդկային կյանքի ողջ անկարարությունը գալիս է հավաքի պակասությունից:

1. Հավաքը հոգևոր կյանքի առանցքն է:

2. Բարիքների մայրն է և փրկության դեղը: Այն մեզ առաջնորդում է Աստծո ուղեկցությամբ դեպի հոգևոր աշխարհ: Եվ հոգևոր կյանքն էլ սկսվում է այն ժամանակ, երբ մարդն սկսում է ըստ հավաքի ապրել, որ նշանակում է՝ ամեն ինչում կարարելապես վարահել Աստծուն և ամեն բան հանձնել Նրա խնամքին: Մեզ մնում է միայն աներկբա սրտով և լիակարար վարահությամբ հավաքով Աստծուն և խնդրել Նրա թագավորությունն ու արդարությունը:

3. Հավաքի ճշմարտությունը լույս է մարի աչքերի համար:

Հավաքն սկսվում է Քրիստոսի կենդանաբար խոսքից, որ Ս. Գրքի միջոցով և Եկեղեցու հայրերի ուղղափառ վարդապետությամբ փոխանցվում է մեզ, որ մեր հավաքը լինի ոչ թե մարդկային իմաստությամբ, այլ Աստծո գործությամբ (տե՛ս Ա Կորնթ. Բ 5):

Սիրելիներ, եկեք՝ քայլենք այն ճանապարհով, որ մեզ առաջնորդում է դեպի լույսի և ճշմարտության օթևաններ՝ ժառանգելու խոստացված այն հանգիստը, որ տրվում է Հորից՝ հավաքով Որդուց խնդրելու միջոցով:

Մեր աղոթքն է, որ Հայր Աստված Իր գործությունն ու ուժը բնակեցնի մեր մեջ առարությամբ, Որդի Աստված Իր իմաստությամբ և գիտությամբ զարդարի մեր կյանքի ճանապարհը և Ս. Հոգին Իր շնորհներով և պարգևներով լուսավորի մեր ընթացքը՝ ժառանգելու աշխարհի սկզբից պարարաստված երկնային հանգստյան օթևանները:

Տիրոջ շնորհն ու խաղաղությունը թող լինի մեզ ամենքիս հետ: Ամեն: